ЈЕДИНСТВЕНА ЕВИДЕНЦИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 18 -01- 2021
Орг. јединица | Редни број | Број прилога
ЈН 2-07 | -1-5-17 | 21

Broj: S1 3 U 040190 21 U
Sarajevo, 11.01.2023. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja 6. Novembar d.o.o. Zvornik, kojeg zastupa punomoćnik Jovan Gotovac, advokat iz Zvornika, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-5-6/21 od 11.03.2021. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.01.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

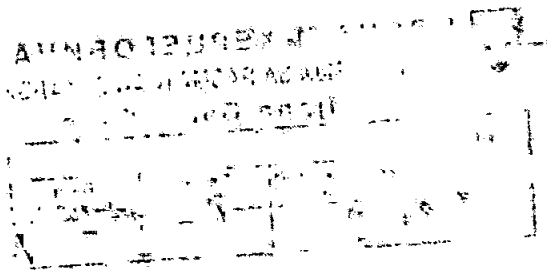
Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-02-07-1-5-6/21 od 11.03.2021. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi je dužan tužitelju naknadati troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-5-6/21 od 11.03.2021. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odbacivanu ponude, broj: 01-828-7/20 od 08.12.2020. godine i odluke o poništenju postupka, broj: 01-828-9/20 od 09.12.2020. godine, u postupku javne nabavke robe-nabavka posteljine i dušeka, ugovornog organa JU Centar za predškolsko vaspitanje i obrazovanje Banja Luka i odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, kao i zahtjev za nadnadu troškova za sastav žalbe.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je ugovorni organ prije svega počinio povredu člana 70. stav 4. Zakona o javnim nabavkama, odnosno da osim šturog pozivanja na zakonske odredbe, faktički nije dao bilo kakvo razumno obrazloženje svojih odluka, a naročito ne detaljno obrazloženje te nije dao adekvatnu pouku o pravnom lijeku. Navodi da je njegova ponuda odbačena jer navodno nije dostvio potpune uzorke u skladu sa tenderskom dokumentacijom, a pri tome ugovorni organ nije naveo konkretnu odredbu tenderske dokumentacije, pa je

nejasno po kom osnovu se ponuda tužitelja može smatrati nepotpunom. Navodi da ugovorni organ ne tvrdi da tužitelj nije podnio uzorke, već da nije podnio uzorke sa podacima o gramaži ili podacima o gustini te ukazuje da ovakvi uslovi nisu ni postavljeni od strane ugovornog organa u tenderskoj dokumentaciji. Ističe da je ugovorni organ tenderskom dokumentacijom samo zahtijevao dostavljanje uzoraka za sve stavke te da nikakvi posebni uslovi u pogledu uzoraka nisu predviđeni u istoj, pa samim tim nije bilo ni osnova za odbacivanje ponude. Ukazuje da je ugovorni organ u svakom slučaju, shodno odredbama Zakona o javnim nabavkama i tenderskoj dokumentaciji mogao zahtijevati i pojašnjenje, odnosno dodatnu doumentaciju, ukoliko je imao nedoumice u pogledu sadržine, odnosno kvaliteta uzoraka, a što nije učinio. Nadalje citira tačke 6.1 i 7.4.4 tenderske dokumentacije te ističe da je nedvosmisleno ugovorni organ zahtijevao da se količine i tehničke specifikacije navode u Anesku 2 te da se uz Aneks 2 dostavljaju i uzorci robe koja se nudi datim Aneksom. Ukazuje da je ugovorni organ uspostave uslova koji nije predviđen tenderskom dokumentacijom, a to je stavljanje deklaracije na uzorke sa određenom sadržinom. Smatra da ukoliko se deklaracija zahtijevala, onda je bilo neophodno i precizno navesti sadržinu datih deklaracija, a što svakako nije učinjeno. Ukazuje da se tuženi faktički o žalbi nije ni izjasnio, već je samo ponovio navode ugovornog organa, odnosno u osporenom rješenju nije dato nikakvo obrazloženje kojim bi objasnio razloge zbog kojih je ponuda tužitelja odbačena, odnosno žalba odbijena. Koančno je predložio da se tužba uvaži,osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, kao i da se obaveže tuženi da nadoknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ JU Centar za predškolsko vaspitanje i obrazovanje Banja Luka pokrenuo postupak javne nabavke robe-nabavka posteljine i dušeka, za koji je obavještenje o nabavci broj: 271-7-1-38-3-16/20 od 03.11.2020. godine i ispravka obavještenja broj: 271-7-1-38-8-18/20 od 20.11.2020. godine objavljeni na portalu javnih nabavki te je nakon okončanog postupka donio odluku o odbacivanu ponude, broj: 01-828-7/20 od 08.12.2020. godine i odluku o poništenju postupka, broj: 01-828-9/20 od 09.12.2020. godine. Tužitelj je protiv navedenih odluka izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da tužitelj sa dostavljenim uzorcima nije dokazao da je ponudu sastavio u skladu sa tenderskom dokumentacijom.

Osporeno rješenje tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je nepravilno i nije utemeljena na Zakonu.

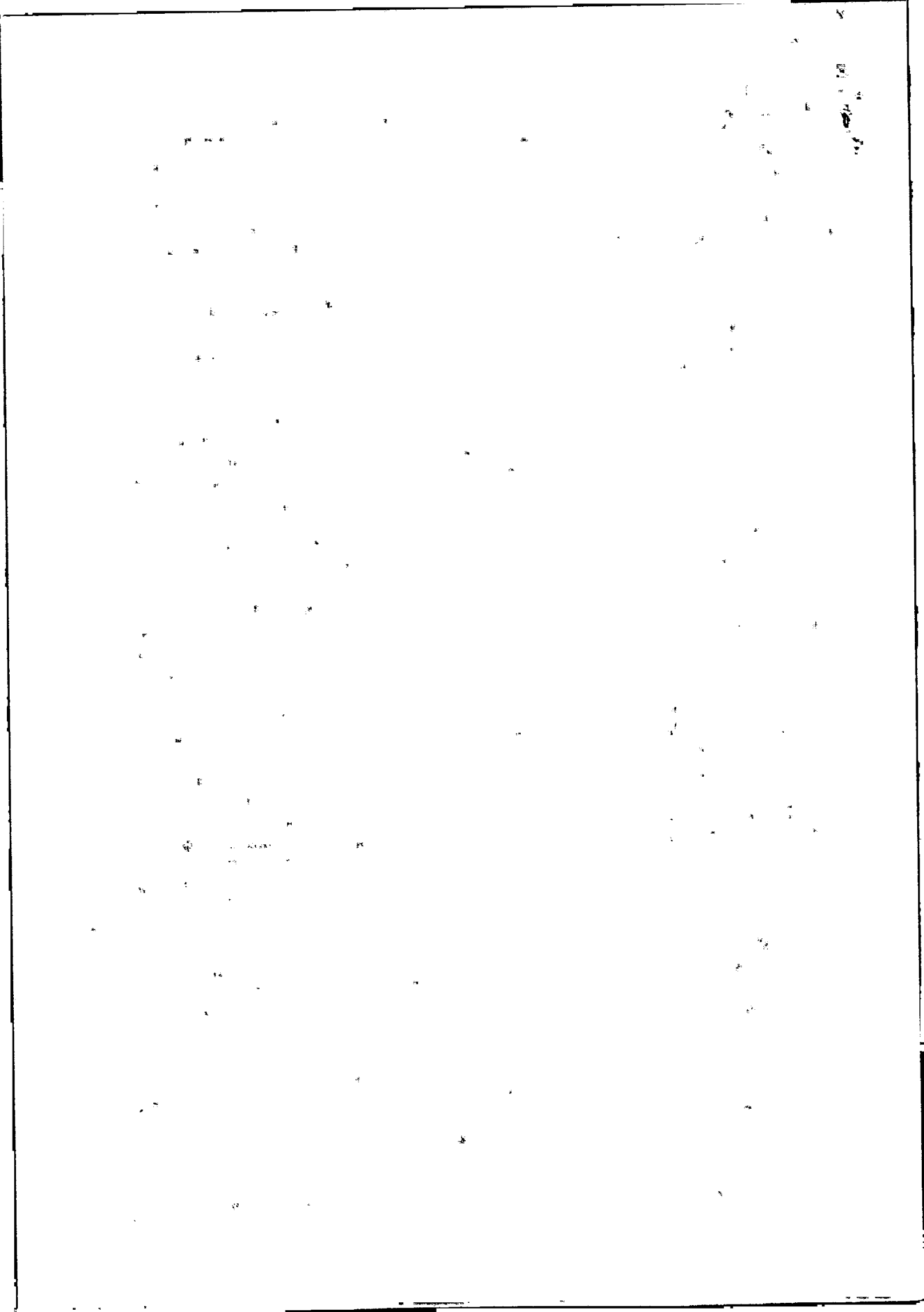
Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14), uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke

Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog zakona). Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke, mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. Zakona o javnim nabavkama je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Ovo sudsko vijeće ukazuje, da je postupak javne nabavke formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača), propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude. To znači, da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i finasijske podobnosti, te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi, jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako po nalaženju ovog Vijeća, tužiteljeva ponuda ispunjava zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je pogrešan zaključak tuženog organa, da je ponuda istog ponuđača neprihvatljiva.

Osnovano tužitelj ukazuje i da je njegova ponuda bila u skladu sa tenderskom dokumentacijom. Naime, tačkom 7.4.4. tenderske dokumetacije ugovorni organ je propisao da je ponuđač dužan uz ponudu dostaviti uzorke Aneksa 2 po svim stavkama od 1-6. Ponuda koja ne bude imala uzorke neće se uzeti u razmatranje i ugovorni organ će je odbaciti kao nepotpunu. Tužitelj je uz ponudu dostavio zahtjevane uzorke, a ugovorni organ je njegovu ponudu odbacio iz razloga jer dostavljeni uzorci za plahte i navlaku za štep deku ne sadrže deklaraciju o gramaži pamuka i materijalu, štep deka ne sadrži deklaraciju, a dostavljeni madraci nemaju podataka o gustoći spužve. Pogrešan je zaključak tuženog da je ponuda tužitelja neprihvatljiva. Naime, citiranom tačkom tenderske dokumentacije, a niti billo kojom drugom tačkom iste ugovorni organ nije zahtijevao dostavljanje deklaracije uz uzorke te nedostavljanje istih od strane tužitelja ne čini njegovu ponudu neprihvatljivom. Tužitelj je u cijelosti postupio u skladu sa zahtjevima koje je ugovorni organ postavio u tenderskoj dokumentaciji te kako to osnovano tužitelj ukazuje, ugovorni organ ne može naknadno prilikom ocjene ponuda uspostavljati uslove koji nisu propisani tenderskom dokumentacijom.

U konkretnom slučaju iz podataka u spisu proizlazi da tužitelj dostavio svoju ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Kako je po nalaženju ovog Vijeća ponuda tužitelja ispunjavala sve zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je po nalaženju ovog Vijeća pogrešan zaključak

tuženog organa da žalba tužitelja nije osnovana, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pogrešno utvrđeno, a zbog čega je, na koncu, pogrešno primjenjen i Zakon o javnim nabavkama.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak i formalitet nije uspostavljen da bi bio sam sebi svrha nego da bi obezbjedio jednak tretman i nediskriminaciju svih ponuđača. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ, a na strani potencijalnih ponuđača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu.

Osim toga, spitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim, ne sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke, odnosno u istom se samo ponavljaju navodi ugovornog organa, a nedostaje obrazloženje žalbenih navoda.

Kako je tužba tužitelja uvažena,tužitelj stiče pravo na naknadu troškova spora u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10) i Tarife o naknadama i nagradi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS", broj 68/05). Troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM), prema članu 2. Tarifni broj 3, alineja 7 AT RS i iznosa od 150,00 KM na ime paušala prema tarifnom broju 12. AT RS, što ukupno iznosi 750,00 KM.

Na osnovu naprijed navedenih razloga ovaj sud nalazi da su prigovori tužbe osnovani, da se osporeno rješenje temelji na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju i povredi pravila postupka, pa je ovaj sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku, tuženi će postupiti po primjedbama datim u ovoj presudi, te će nakon pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i nakon pravilne primijene materijalnih propisa, donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović

